

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 49. S. Martini obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

communio promittitur, si formulæ, a Sæculum IV.
 Concilio ipsis submissæ, subscriptant, in A. C. 400.
terim dum exspectamus, inquiunt Patres :
quid Papa, qui bodie sedet, quid S. Sim-
plicianus, Episcopus Mediolanensis, & alii
Episcopi scribant. Hic prima vice Epis-
 copus Romanus simpliciter Papa quasi per
 eminentiam nominatus invenitur. (*)

§. XLIX.

S. Martini obitus.

Ad hunc annum 400. verosimilius refer- Sulpic.sp.3.
 tur S. Martini obitus, qui die Domi-
 nica, undecima Nov. accidit, eaque ho-
 diedum Ecclesia ejusdem memoriam ve-
 neratur. Is ad extremam senectutem
 pervenerat, octogenario major; jam diu
 mortis tempus sibi imminere conscius, id
 suis Discipulis aperuerat. Cum ad ejus
 notitiam venisset, inter Clericos Ecclesiae
 Candensis, in extrema parte suæ Dice-
 sis sitæ, divisionem animorum irrepsisse,
 illuc, pacem reducturus, se contulit, eum
 de more magno Discipulorum numero
 comitante. Postquam aliquamdiu ibi mo-
 ratus, quæ sibi proposuerat, perfecisset,
 redi-

(*) Hæc Fleurii Nota contra Anonymum II.
 valet, nescio quo fundamento dicentem, ab ipso
 SS. Pontifici nullam prærogativam præ aliis Epis-
 copis concedi.

Sæculum IV. redditum ad suum Monasterium cogitabat,
A. C. 400. sed subito viribus destitutus, Discipulos
vocat, sibique vivendi finem advenisse
nuntiat. Tum omnes cum fletu uno ore
dicere: *Pater mi! quare nos derelinquis?
invadent gregem tuum lupi rapaces! sci-
mus, te ad JESUM Christum anhelare, sed
salva est tibi merces tua!* Ipse Discipulo-
rum lacrymis commotus, & ipse flens, di-
cebat: *Domine! si adbuc populo tuo sum
necessarius, non recuso laborem, fiat volun-
tas tua!*

Febris S. virum tenebat: per aliquot
dies, nihilominus noctes in oratione age-
bat, cineri, & cilicio incumbens; rogan-
tibus Discipulis, ut saltem pateretur, pa-
leas ægrotantis corpusculo subjici, dixit:
*Fili! Christianum aliter, quam in ci-
nere mori non oportet!* ergo semper ocu-
los, manusque in Cœlum levabat, & cum
Presbyteri, qui moriturum circumsta-
bant, rogarent, ut in latus se inclinaret,
quo tantisper refocillaretur, ait: *Frates
mei! sinite me cœlum potius, quam terram
aspicere, ut anima mea ad Deum diriga-
tur;* tum videns Dæmonem apud se
stantem, dixit: *quid adstas? cruenta be-
stia! nihil in me reperies, in sinum Abra-
hæ excipiari!* inter hæc verba exspiravit,
præsentibus omnibus vultus ejus, totius-
que corporis claritatem, quod jam in Glo-
ria existere videbatur, admirantibus. Pi-
etavien-

Etavienses Sancti viri Reliquias afferre Sæculum IV.
sibi cupiebant, quod apud ipsos in primo A. C. 400.

suo Monasterio Ligugensi moratus fuisset, sed populus Turonensis prævaluit,

Ad ejus exequias innumerabilis populi Greg. Tur. multitudo confluxit; cum funus Turo-
1. hist. c. ult.
nem revehetur, urbs universa obviam
Id. IV. mi-
rac. c. 30.
processit, omnes circum agrestes, & vi-
Sup. XIV.
cinarum urbium cives accurrerunt, duo §. 25.

ferme Monachorum millia, & multæ San-
ctimonialium greges convenerunt. Om-
nes lacrymis perfundebantur, quamvis
nullus dubitandi superesset locus, quin
Sancta ejus anima in Cœli Gloriam esset
recepta. Ergo cantantes hymnos defun-
ctum ad locum sepulturæ detulerunt, ubi
posterioribus sæculis Ecclesia, & illustre
S. Martini Turonensis Monasterium ædifi-
catum. Hanc Ecclesiam rexerat viginti
sex annis, atque S. Bricium, unum Disci-
pulorum suorum, Successorem habuit.

Alius ex Discipulis, nempe Severus Sul-
Greg. II.
hist. c. I.
picius ejus vitam scripsit.

§. L.

Rufinus Origenem interpretatur.

Circa idem tempus Rufinus Aquilejensis Sup. XVII.
ab Anastasio Papa damnatus est; quod §. 6. ap. Hier.
ab origine repetendum. Rufinus ferme tom. ult.
viginti quinque annis cum Melania Jero-
solymæ versatus, circa annum 397. Ro-
mam